

ת"פ 62205/06/20 - מדינת ישראל נגד פלוני-בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 62205-06-20 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני בעניין:	כבוד השופט יניב בן הרוש המאשימה	מדינת ישראל ע"ילשכת תביעות נגב
נגד הנאשם		פלוני-בעצמו ע"י ב"כ עוה"ד אפרת צרפתי

גזר דין

רקע עובדתי

1. הנאשם הודה והורשע בעובדות כתב האישום המתוקן המייחס לנאשם ביצוע עבירות **תקיפת סתם- בן זוג** לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**").
2. על פי המתואר בעובדות כתב האישום המתוקן, במועד הרלוונטי היו הנאשם והגב' ר'.א.פ' (להלן: "**המתלוננת**") נשואים זה לזו.
3. ביום 16.5.20 בסמוך לשעה 23:00 הגיע הנאשם לבית, והתגלע ויכוח בינו לבין המתלוננת, במהלכו זרק לעברה כפכפים ופגע בה והמתלוננת בתגובה דחפה אותו על מנת להרחיקו ממנה. בהמשך ניגשה המתלוננת לאימה שהייתה בקומה התחתונה והנאשם הלך אחריה ותקף אותה שוב בכך שהיכה בה בידיו בראשה, אחז בשערות ראשה ומשך אותן. המתלוננת נמלטה והנאשם דלק אחריה.

תסקיר שירות המבחן

4. בתסקירו מיום 27.10.22 סקר שירות המבחן את אורחות חיי הנאשם, הרקע ההשכלתי, ומצבו התעסוקתי והמשפחתי. תואר כי הנאשם כבן 36, גרוש בשנית, עובד באופן זמני, נוכח תאונה שעבר לפני שנתיים. לחובתו שתי הרשעות קודמות, האחת בעבירת תקיפת בת זוג והשנייה בעבירת היזק במזיד, בגין נדון לעונשים צופי פני עתיד.
5. ביחס לקשר עם המתלוננת, מסר כי המתלוננת ניסתה לפגוע בו ולהתנהל בניגוד לרצונותיו, וכי לתפיסתו כיום נשים מתנהגות באופן מזלזל כלפי גברים. תיאר כי לעיתים נהג בה באלימות פיזית מסוג סטירות, דחיפות או זריקת חפצים, אך ציין כי לא מדובר בהתנהלות חמורה או בעייתית מצדו משום שהאלימות מצדו הייתה כתגובה להתנהגותה המזלזלת.

6. המשיב תיאר את התנהגותו בפני שירות המבחן כהתנהגות לגיטימית בעקבות הקונפליקט שנוצר בינו לבין המתלוננת. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מצמצם מן האלימות כלפי המתלוננת וכי מתקשה לגלות אמפתיה כלפיה או להבין את הבעייתיות שבהתנהגותו.
7. המתלוננת תיארה התעללות רגשית מצד הנאשם וכן אלימות פיזית ומילולית ותיארה את הקשר כטראומטי עבורה.
8. גם גרושתו הקודמת של הנאשם תיארה יחסים רווי קונפליקטים ואלימות הדדית.
9. שירות המבחן הציע לנאשם להשתלב בבית נועם אך הנאשם ביטא אמביוולנטיות ומסר כי מוכן להשתלב בהליך טיפול פחות אינטנסיבי, אך שירות המבחן הבהיר כי הנאשם זקוק לטיפול מעמיק ואינטנסיבי.

טיעוני הצדדים

10. ב"כ המאשימה הגיש כראיות לעונש את גיליון ההרשעות הקודמות של הנאשם המונה שתי הרשעות קודמות בעבירות תקיפה סתם של בן זוג והיזק לרכוש במזיד. (ת/1) עוד הגיש טיעונים לעונש בכתב בהם פירט את הערכים המוגנים, את מתחם העונש ההולם 6-14 חודשי מאסר והעונש הראוי לו עתר - 9 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות. (ת/2) וכן הגיש את עמדת המתלוננת בכתב, אשר מלמדת על כך שהמתלוננת מפחדת מהנאשם. (ת/4)
11. ב"כ הנאשם הפנתה לכך שהנאשם הודה ולקח אחריות בהזדמנות הראשונה. רף האלימות היה נמוך. אכן התסקיר אינו בא בהמלצה טיפולית אך הותיר פתח, ככל שהנאשם יסכים להירתם להליך טיפולי. הנאשם לא גר עם המתלוננת, ומאז לא היו אירועים נוספים בין השניים. ביקשה להטיל על הנאשם עונש צופה פני עתיד. טענה כי ריצוי עונש עבודות שירות יפגע בפרנסתו. הפנתה לפסקי דין חמורים יותר בהם הוטלו עונשים מקלים עפ"ג 64130-06-15 וכן עפ"ג 32560-10-14.
12. הנאשם הביע צער על מעשיו. מסר כי חזר לעבוד וילדיו נמצאים אצלו חצי מהזמן.

קביעת מתחם העונש ההולם

הערכים המוגנים

13. הערכים המוגנים שנפגעו בשל מעשי הנאשם במקרה זה הם הגנה על שלמות גופה של המתלוננת, שלווה חייה, ביטחונה האישי והאוטונומיה על גופה וכבודה. ביחס לעבירת אלימות במשפחה נקבע ברע"פ 2486/19 נאטור נ' מדינת ישראל:

"עבירות אלימות נגד בן זוג פוגעות בשלמות גופו של בן הזוג, בביטחונו, בכבודו ובשלווה חייו. יש לייחס לעבירות אלו חומרה יתירה, באשר ככלל הן מתרחשות בין כתלי הבית באופן הסמוי מן העין, תוך ניצול פערי כוחות פיזיים בין בני הזוג, ולעיתים תוך ניצול תלות כלכלית ורגשית של בן או בת הזוג"

ראו גם רע"פ 1884/19 שמריז נ' מדינת ישראל שם נקבע כי:

"עבירות האלימות במשפחה הן תופעה נפסדת המהווה נגע רע בחברה, ועל רשויות החוק והמשפט לעשות הכל שביכולתן כדי להביא למיגור תופעה זו".

וכן רע"פ 5307/17 חאלג' נ' מדינת ישראל שעניינו חומרת הענישה הנדרשת:

"בית משפט זה חזר ועמד לא אחת על הצורך לנקוט בענישה מחמירה ומרתיעה בגין מעשי אלימות קשים כמעשיו של המערער בפנינו, בפרט המקרים בהם האלימות מופנית נגד נשים מצד בן זוגם."

14. מידת הפגיעה בערכים הללו הינה ברף הבינוני משום שמחד גיסא מדובר בשני אירועים נפרדים בזמן, יש בהם כיעור רב ומלבד הפגיעה הפיזית במתלוננת יש במעשים אף משום השפלה שלה. מאידך גיסא המעשיים נקודתיים, קרובים מאוד אחד לשני בזמן ובמקום, לא מתוכננים כדבעי והנאשם אף לא הסב חבלות למתלוננת.

מדיניות הענישה הנוהגת

15. נקודת המוצא היא שהמחוקק קבע לעבירת תקיפה סתם של בת זוג, עונש מקסימום של ארבע שנים.

16. מפסיקת בית המשפט העליון ניתן למצוא מגוון עונשים, בחלק ניכר מהם נוטה הכף לעבר עונש מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות. כך למשל, ברע"פ 3077/16 פלוני נ' מדינת ישראל, הורשע הנאשם בכך שמשך בשערה של אשתו, סובב את גופה וכופף את גופה לעבר הרצפה בעודו אוחז בצווארה. בית המשפט העליון אישר מתחם עונש של מאסר לתקופה קצרה שיכול וירוצה בדרך של עבודות שירות ועד 14 חודשי מאסר ועונש סופי של 6 חודשי מאסר מאחורי סורג ובריח. ראו אף רע"פ 303/16 פלוני נ' מדינת ישראל, שם נדחה ערעורו של הנאשם שהורשע בתקיפת בת זוג לאחר שדחף אותה ובעט בה בעודה על הרצפה, ונידון לחמישה חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות ומאסר מותנה ממושך, לאחר שלא ניצל הזדמנויות טיפוליות שניתנו לו. ומן הערכאות הנמוכות ראו למשל ת"פ (ק"ש) 21913-11-17 מדינת ישראל נ' קדוש שם הורשע נאשם בביצוע עבירות של תקיפה סתם והיזק לרכוש בכך שעיקם יד המתלונן והוציא ממנו את מכשיר הטלפון שלו. בית המשפט גזר עליו 3 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות, מאסר מותנה והתחייבות.

17. ביחס לעפ"ג 32560-10-14 ועפ"ג 64130-06-15 אליהם הפנתה ב"כ הנאשם, עניינם באלימות על רקע שימוש בדרך ולא אלימות במשפחה ולכן לא ניתן ללמוד מהם לענייננו.

18. לא אכחד כי קיימת אף פסיקה התומכת במתחם שתחתיתו מאסר על תנאי, כגון למשל עפ"ג 37556-11-21 מדינת ישראל נ' פלוני, שם נידון הנאשם לשישה חודשי מאסר על תנאי לאחר שהורשע בעבירת תקיפת בת זוג בעודו בגילופין ובעבירת איומים במסגרת הסדר טיעון לפיו ככל שיתקבל תסקיר שירות המבחן חיובי ותאמץ המאשימה את המלצות שירות המבחן, ובית המשפט שבערעור הותיר את העונש על כנו. ת"פ (רמלה) 56603-08-17 מדינת ישראל נ' פלוני הורשע נאשם על יסוד הודאתו בעבירה של תקיפת בת זוג ותקיפה סתם, בכך שתקף את בת זוגו, בידה ובירכה באמצעות כפכף. בית המשפט גזר על הנאשם, נעדר עבר פלילי, 5 חודשי מאסר על תנאי וקנס. בת"פ (ק"ג) 17560-12-15 מדינת ישראל נ' ויאצ'סלב שויחט הורשע נאשם על יסוד הודאתו בעבירות של תקיפת בת זוג ותקיפה סתם, בכך שבמהלך ויכוח סטר בחוזקה על פניה של בת זוגו, ובהמשך אף תקף את אב הבית שהעיר לו על התנהגותו. על הנאשם, נעדר עבר פלילי, הוטלו במסגרת הסדר, 5 חודשי מאסר על תנאי, קנס והתחייבות כספית.

19. אם כן, לא נעלמו מעיניי פסקי דין שונים בהם הוטלו עונשים צופי פני עתיד בעבירה מסוג זה. יחד עם זאת, בנסיבות העניין אין זה ראוי כי מתחם העונש יתחיל במאסר על תנאי, לא רק בשל כך שעונש המקסימום שקבע המחוקק לעבירת האלימות במשפחה הוא 4 שנים, להבדיל משנתיים מאסר בגין תקיפה סתם, ולא רק בשל הצורך בענישה מחמירה בעבירות אלימות במשפחה כפי שנקבע בין השאר בע"פ 11917/04 **נורדיצקי נ' מדינת ישראל**, ע"פ 6758/07 **פלוני נגד מדינת ישראל** ולאחרונה ראה רע"פ 340/21 **מסרי נ' מדינת ישראל**, אלא גם בשל המכניזם לקביעת מתחם העונש ההולם כפי שהתווה המחוקק בתיקון 113 לחוק העונשין.

20. ככלל, על מנת לקבוע מתחם עונש שתחתיתו מאסר על תנאי, יש מקום כי הנסיבות הקשורות לביצוע סוג העבירה הרלוונטי יהיו ברף הנמוך. כך למשל, אין אקט פיזי אלים אחד כדחיפה בודדת, כאקט פיזי משולב המכיל שתי פעולות אלימות - תחילה השלכת כפכפים ובהמשך לאחר שהמתלוננת כבר עזבה את המקום חזר ותקף הנאשם את המתלוננת בכך שהיכה בה בידיו בראשה, אחז בשערות ראשה ומשך אותן. במסגרת בחינת הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה בהתאם לסעיף 40ט לחוק העונשין, נתתי דעתי לכך שמדובר בשני אקטים פיזיים שבוצעו כלפי המתלוננת, אשר גם אם היו במרחק זמן קצר ביותר, יכול היה הנאשם לחדול ממעשיו לאחר האירוע הראשון ולא להמשיך ולבצע את אירוע התקיפה השני.

21. בנסיבות הללו, מתחם שתחתיתו מאסר על תנאי, אינו הולם את חומרתה של העבירה שביצע הנאשם, מטעמי גמול, הרתעה והגנה על המרחב הזוגי, כמרחב נקי מאלימות מכל סוג.

22. בשולי הדברים יצוין כי ענישה נוהגת הינה שיקול אחד מבין ארבעה שיקולים אשר הנחה המחוקק את בית המשפט לבחון, בבואו לקבוע את מתחם העונש ההולם. הלכה היא כי הענישה הנוהגת, באשר הינה נתון אמפירי, אינה מכתובה את מתחם העונש ההולם, אשר מגלם הכרעה נורמטיבית, אלא מהווה אך שיקול נוסף בקביעתו. כך למשל, נקבע בע"פ 1323/13 **חסן נ' מדינת ישראל**:

"אין לזהות בין מתחם העונש ההולם המגלם הכרעה ערכית המבוססת על שיקולים שונים, כאשר מדיניות הענישה הנהוגה בעבירה הנדונה הוא רק אחד מהם לבין טווח הענישה הנהוג בפסיקה שהוא נתון אמפירי-עובדתי, המורכב מהעונשים המקובלים בגין עבירה מסוימת"

23. הדברים אף עולים בקנה אחד עם דברי ההסבר להצעת חוק העונשין (תיקון מס' 92) (הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה), התשס"ו-2006, ה"ח הממשלה 241, 447).

24. סוף דבר, התוצאה הראויה היא שמתחם העונש בעבירת תקיפה סתם של בן זוג שאינה ברף הנמוך, כבענייננו, יתחיל בעונש מאסר שיכול וירוצה בעבודות שרות.

הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה

25. בבחינת הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה נתתי דעתי לכך כי למעשה מדובר בשני אקטים נפרדים של תקיפה שהיה ביניהם פער זמנים קצר במהלכו יכול היה הנאשם להתקרר ולחדול ממעשיו, ותחת זאת הוא בחר להמשיך את תקיפת המתלוננת. נתתי דעתי לכך שלא נגרם נזק פיזי משמעותי למתלוננת. יחד עם זאת, נגרם למתלוננת נזק נפשי כפי שעולה מהתסקיר ביחס לאירוע ובאופן רחב יותר אף ביחס לקשר הזוגי עם הנאשם. עוד נתתי דעתי לכך, שמכתב האישום עולה כי אין אינדיקציה לכך שהיה מדובר בתקיפה מתוכננת, אלא באקט

אמוצינאלי.

26. בכל הנוגע לנסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה, הרי שהנאשם ביצע את המעשים כפי שעולה מתסקירי שירות המבחן במהלך ויכוח עם המתלוננת ולפי דבריו בפני שירות המבחן זהו דפוס התנהגות החוזר על עצמו מול המתלוננת.
27. לאור כל האמור, אני קובע כי בנסיבות תיק זה מתחם העונש הראוי נע בין 3 חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות, לבין 12 ח' מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות, בצירוף מאסר מותנה, קנס ופיצוי.

קביעת העונש ההולם בתוך המתחם:

28. לשם קביעת העונש ההולם, בגדרי מתחם העונש, על בית המשפט להידרש לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה:
- א. הנאשם בעל רישום פלילי בעבירות אלימות במשפחה והיזק במזיד.
- ב. הנאשם אינו צעיר, ואף לא הוגשו מסמכים המעידים על נסיבות רפואיות או נפשיות המצדיקות התחשבות.
- ג. מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם היה אלים בשתי מערכות זוגיות וכי עד היום אינו מבין את הפסול שבמעשיו ולא מגלה אמפתיה למתלוננת. כמו כן לא השכיל להשתלב בטיפול.
- ד. הנאשם הודה במיוחס לו, גם אם לא התרשמתי שלקח אחריות על מעשיו ופעל לתיקונם. וכפי שנקבע בע"פ 3265/22 פלוני נ' מדינת ישראל, הלכה כי היא כי הודאה לחוד ולקיחת אחריות לחוד.
- ה. נוכח נתונים אלו, יש לקבוע את העונש הראוי ברף הבינוני של המתחם.

סוף דבר

29. אשר על-כן, הריני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 7 חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות במרכז יום לקשיש ברהט 737. החל מיום 19.3.23 או מועד קרוב אחר שייקבע בהתאם לשיקול דעת הממונה על עבודות השירות.
- ב. הנאשם מוזהר, כי עליו לנהוג בהתאם לכללים ולתנאים שתקבע הממונה על עבודות השירות, ושם לא יעשה כן, יכול ויופסקו עבודות השירות, והוא יידרש לרצות את יתרת עונשו בכלא.
- ג. 4 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, שהנאשם לא יבצע עבירת אלימות מסוג עוון.
- ד. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, שהנאשם לא יבצע עבירת אלימות מסוג עוון.
- ה. פיצוי בסך ₪ 4,000 שישולם למתלוננת עד ליום 1.10.23.

ו. קנס בסך 1,000 ₪ או 5 ימי מאסר תחתו. הקנס ישולם עד ליום 1.5.23.

את הקנס ניתן לשלם כעבור 3 ימים מהיום באחת מהדרכים הבאות:

- בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il.
- מוקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000
- במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בהצגת בשוברי תשלום).

הודעה זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, י"ג אדר תשפ"ג, 06 מרץ 2023, במעמד הצדדים.